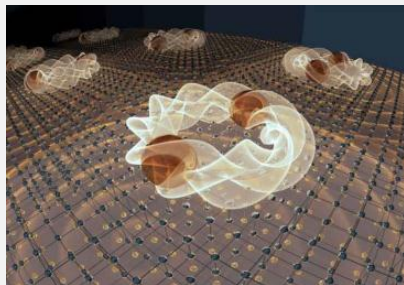

ابرسانایی با اسپین بالا

بررساناها دمایی نزدیک به ۲۷۳- درجه سانتی‌گراد دارند و جریان الکتریکی را بدون مقاومت و اتلاف عبور می‌دهند. پژوهشگران به‌تازگی ابرسانایی از مواد غیرفلزی ساخته‌اند که مدل‌های رایج را نقض می‌کند.

بررساناها دمایی نزدیک به ۲۷۳- درجه سانتی‌گراد دارند و جریان الکتریکی را بدون مقاومت و اتلاف عبور می‌دهند. پژوهشگران به‌تازگی ابرسانایی از مواد غیرفلزی ساخته‌اند که مدل‌های رایج را نقض می‌کند.

به گزارش خیرآلین و به نقل از ایسنا، یکی از اهداف نهایی فیزیک نوین، استفاده از قدرت ابرسانایی است. ابرسانایی، پدیده‌ای است که در دماهای بسیار پایین برای برخی از مواد رخ می‌دهد. در حالت ابرسانایی، مقاومت الکتریکی ماده دقیقاً صفر می‌شود و ماده به ویژگی دیامغناطیس کامل می‌رسد، یعنی میدان مغناطیسی را از درون خود طرد می‌کند.

هنگامی که الکتروسیته درون ماده‌ای جاری می‌شود، مثلاً هنگامی که برای روشن کردن یک لامپ درون سیم‌ها جریان می‌یابد، ظاهراً به سرعت منتقل می‌شود؛ اما درحقیقت، الکتروسیته با الکترون‌هایی حمل می‌شود که در ساختار مولکولی ماده حرکت می‌کنند و با هر برخورد به اتم یا مولکول، قدری از انرژی خود را از دست می‌دهند. به دلیل همین مقاومت است که شبکه‌های توزیع جریان الکتریکی تا ۷ درصد از انرژی خود را از دست می‌دهند؛ اما وقتی برخی از مواد تا دمای بسیار پایین و نزدیک به صفر کلوین (۲۷۳- درجه سانتی‌گراد) سرد می‌شوند، اتفاق دیگری رخ می‌دهد. در این مواد، الکترون‌ها بدون مقاومت و به‌طور منظم جریان می‌یابند. این پدیده را ابرسانایی می‌نامیم.

در حال حاضر، ابرسانایی برای ایجاد میدان‌های مغناطیسی قوی در دستگاه‌های ام‌آرآی، و قطارهای تعلیق مغناطیسی مگ‌لو (maglev) و شتاب‌دهنده‌های ذرات بنیادی به کار گرفته شده است. باوجود آنکه پیشرفت در این زمینه کند بوده، فیزیک دانان به‌تازگی به کشف غیرمنتظره‌ای دست یافته‌اند. پژوهشگران دانشگاه مریلند ابرسانایی کشف کرده‌اند که عملکردش به دیگر ابرساناهایی که تاکنون دیده شده است، شباهتی ندارد.

طرحی خیالی از شکل‌گیری جفت ذرات با اسپین بالا در ابررسانای جدید

ابررسانای جدید «YPtBi» (بر اساس ترکیب عناصر سازنده اش) نام دارد و جالب‌تر این که برخلاف ابررساناهای معمولی، در شرایط عادی حتی رسانای خوبی برای جریان الکتریکی نیست. هرچند این روش پیش از این به شکل نظری در ساختارهای غیرفلزی پیش‌بینی شده بود، اما این نخستین بار است که پژوهشگران توانسته‌اند آن را در آزمایشگاه بررسی کنند و جالب‌تر این که با دیگر پدیده‌های ابررسانایی شناخته شده تفاوت دارد.

راز این تفاوت در یکی از خواص ذاتی ذرات زیراتمی به نام تکانه زاویه‌ای ذاتی (spin) یا اسپین نهفته است. در ابررسانای معمولی، الکترون‌ها با اسپین یک دوم (۱/۲) جفت می‌شوند و با تکیه بر نوسان‌های ساختار اتمی، بی‌هیچ مقاومتی جریان پیدا می‌کنند؛ اما گروه پژوهشی دانشگاه مریلند در آزمایش‌های خود به این نتیجه رسید که ابررسانای جدید «YPtBi» حاصل تعامل ذراتی با اسپین سه دوم (۳/۲) است.

«ژان پیر پگلین» (Johnpierre Paglione)، نویسنده ارشد مقاله این پژوهش می‌گوید: «هیچ‌کس تصور نمی‌کرد چنین کشفی در مواد جامد امکان‌پذیر باشد. حالت بالای اسپین در تک‌اتم‌ها ممکن است دیده شود، اما هنگامی که اتم‌ها در کنار هم و به حالت جامد قرار می‌گیرند، معمولاً این وضعیت از بین می‌رود و اسپین آن‌ها به یک دوم می‌رسد.»

این پژوهش در مجله «Science Advances» به چاپ رسیده است.